

— Ведаеце, кожны педагог славуты тым, колькі ён выпускіў вучняў, што пайшлі па ягоных слядах. І калі такіх набіраеца хоць бы тройка, значыць, педагог адбыўся. Афанасьева, Дарафеева, Кудрына — гэта першае пакаленне маіх вучняў. Другое — гэта Ялфімаў, Падольская, трэцяе — тыя, хто пайшлі далей і цяпер вучачца за мяжой. Сярод іх Даніэл Перцаў, выпускнік Карабеліўскай акадэміі музыкі ў Англіі, некалькі маіх вучняў навучаюцца ў Германіі. І тое, што вы сёння маглі пабачыць і пачуць, — гэта ўжо чацвёртая хвала.

— Апрача, зразумела, вакальныхных даных, на што вы звязтаеце ўвагу падчас адбору?

— У аснове ўсяго ляжыць школа. Пры гэтым я не падзяляю школы класічную, эстрадную, народную. У жанры папулярнай музыкі, лічу, неабходна злучыць іх усе. Тады атрымаеца пэўны мікс і адбудзеца артыст. У маю майстрэнню паступаюць вучыцыца на конкурснай

Настаўнік музычных... "монстраў"

У Міжнародны дзень абароны дзяцей у мінскім Маладзёжным тэатры эстрады адбыўся канцэрт выхаванцаў творчай майстэрні Васіля Сянькова "Першы дзень лета". Сянькоў — адзін з найбольш вядомых педагогаў краіны. Пачынаў ён у магілёўскай студыі "Вясёлка", дзе ўзгадаваліся, сярод іншых, Іна Афанасьева, Ірына Дарафеева, Наталля Падольская, Пётр Ялфімаў, Наталля Кудрына. Ужо два гады ён працуе ў Мінску, пазнаёміўшы прысутных з творчасцю сваіх новых гадаванцаў — 15 маладых спевакоў.

Дзмітрый ПАДБЯРЭЗСКІ

аснове, і пры знаёмстве я звяртаю ўвагу на дзве рэчы. Эта наяўнасць энергетыкі і тэмбр голасу. І калі чалавек гэта мае, дык школу яму можна закласці. Калі тое ёсць, гэта асоба ў мастацтве можа пайсці далёка.

— Сёння многія вашы выкананцы, у тым ліку і зусім юныя, выконвалі часам вельмі складаныя творы з рэпертуару знамітых прафесіяналу.

Ці дапускаеце рэзыку, што "зялёныя" спевакі з тым могуць праста праваліцца?

— Выходаваць дзяцей неабходна на добрай музыцы. У тым ліку і на складанай. Тады пазней ім усё ўжо будзе, як кажуць, па зубах. А таму іх рэпертуар грунтуецца на тым, што спрыяе развіццю. І я зусім не стаўлю задачу, каб гучалі толькі заходнія хіты. Аднак развівацца варта толькі на іх.

Васіль Сяньков

— Тым не менш, я адчуў, што праблемы з рэпертуарам ёсць. На гэтым канцэрце прагучалі ўсяго дзве беларускамоўныя песні...

— З гэтым вельмі істотная праблема. Студыя наша маладая, таму мы яшчэ не паспелі ўсталяваць контакты з аўтарамі, якія пішуть цікавыя беларускія песні. Таксама неабходна адшукваць спрэктываваных аранжyroўшчыкай,

якія разумець, што такое сучаснае, актуальннае гучанне. Канешне ж, я буду рабіць беларускі рэпертуар. Вось сёння дрютаваў квартэт "МоЛо-Ко", для якога цяпер мы рыхтаем адразу шэсць беларускіх песень. Праўда, трymаем іх пакуль у сакрэце.

— Многія вашы выхаванцы ў вельмі юным узросце ўхаходзяць, па сутнасці, у свет шоу-бізнесу. З аднаго боку, тыя сірнічныя рухі, якія дзманіструюць вядомыя выкананцы, часам выглядаюць пошла. А калі дзе ў пачынаюць "здымаць" гэтыя вобразы, яны выглядаюць ужо смешна. Як гэтага пазбегнуць?

— Зноў жа: за два гады руکі да ўсяго не дайшлі. Вось з групай "МоЛо-Ко" працуе ўжо харэограф. Да таго ж не ўсе выхаванцы пойдуць по-тому ў шоу-бізнес. Ну а праца ваць у згаданым напрамку, канешне ж, будзем.

— Якую мэту вы ставіце перад сваімі выхаванцамі?

— Мой негалосны дэвіз базуеца на тым, каб з часам кожны з выхаванцаў мог займацца без педагога, разумеючы, што і як адбываеца, каб ён атрымай разуменне таго, што такое густ. Чым яны будуть далей займацца — іх асабісты выбор. Але я спадзяюся, што атрыманыя тут веды застануцца з імі на ўсё жыццё. І гэта для мяне — саме істотнае. Дзеци павінны далучыцца да мастацтва. А людзі мастацтва — нібыта прышэльцы з іншай планеты. Тоё не мае словаў. Але далучыць іх да мастацтва неабходна.

І калі такое адбываеца, іх жыццё складаеца зусім інакш. І такую думку я прагну ім данесці з тым, каб яны самі рабіліся монстраў. Музычнымі монстраў, я маю на ўвазе...